

**КЪСМЕТЪТ НА СИРОМАХА
ТУРСКА НАРОДНА
ПРИКАЗКА**

chitanka.info

Преди много години в нашето село живеел един сиромаш човек. Всеки ден отивал в гората за дърва, продавал ги и с това се прехранвал. Веднъж, както сечал дърва, гледа — насреща му иде стадо овце, а овчарят се не виждал, бил изостанал много назад. Ненадейно една овца се отделила от стадото и паднала в един трап — капан за диви зверове. Отишъл дърварят при трапа, надзърнал — долу клечи стар, полусляп, проскубан вълк, а до него овцата блее жалостиво, предусеща си близкия край.

— Машаллах! Късметът на тоя вълк сам му иде на крака, а пък аз по цял ден се къпя в пот да изкарам някоя пара! Не, вече няма да се мъча, ще чакам и аз късметът сам да ми дойде.

Рекъл тъй, нарамил си брадвата и се върнал дома. Когато го видяла жена му, че си иде с празни ръце, попитала го:

— Мъжо, мигар не можа да продадеш дървата, та нищо не носиш за ядене?

— Жено, днес видях в гората как късметът на един вълк сам му дойде на крака. Нека съберем търпение и да изчакаме онзи, който изпраща късметите, да изпрати и моя ей тук, пред нозете ми. От сега нататък няма носа си да подам от прага навън и ще чакам.

Тъй рекъл дърварят и се изтегнал на постелята.

Минава ден, минава нощ и още един ден, и още една нощ — нищо се не случва, късметът му не идва. Но третата нощ къде петляно време дърварят раздрусал жена си, събудил я и ѝ разправил:

— Видях, жено, онзи стар дервиш Пир, който се явява при ясновидни сънища. Рече ми: „Иди там и там, покопай малко и ще намериш делва с жълтици. Това ще ти е късметът, който чакаш“.

Жена му се зарадвала:

— Аман, мъжленце, върви по-скоро и донеси имането!

А мъжът отвърнал:

— Не, няма да отида. На дръгливия вълк късметът на крака му дойде. Нека и моят сам да дойде при мене.

А дордето дърварят и жена му така се разправяли, тяхната съседка ги подслушвала. Изтичала при своя мъж, сръгала го в хълбока, събудила го и му разказала всичко какво и как. Той, без да се мае, още в тъмни тъмнини грабнал търнокопа и лопатата и отишъл на чутото място. Щом копнал няколко копки, из земята се подала една делва, сякаш чакала нетърпеливо някой да я изрови. Грабнал я човекът и

тичешком се върнал вкъщи. Отворил я и виж ти? — отвътре се запроточила голяма змия, засъскала, заплезила раздвоения си език и се намърдала в една дупка, а подир нея изпълзяла и друга. Уплашили се мъжът и жената, помислили, че делвата е пълна със змии, захлупили я с похлупака и бързо я пуснали през комина в колибата на дърваря. Паднала делвата в огнището с голям шум — тирилин-тирилин-тирилин! Жената на дърваря чула тупурдията и затеглила мъжа си:

— Ставай, аго! Нещо падна в огнището, да видим какво е. Може да ти е късметът.

Той ѝ отвърнал:

— Не ставам! Ако ми е късметът, нека ми дойде на крака, както дойде на къоровия вълк.

И не мръднал от постелята. А жената, хем ѝ страшно, хем любопитството я гложди. Не се стърпяла, станала, запалила масленичето и надникнала в огнището. И що да види — цялото затрупано с жълтици. Изтичала при мъжа си и го задърпала за крачола:

— Ставай, мъжо! Късметът ти дойде. Цялото огнище е пълно със злато.

А той ритнал с крак:

— Остави ме! Няма да стана. Нека късметът ми дойде тук при нозете, както дойде на проскубания вълк.

И не мръднал от постелята.

Какво да прави жената? Загребала от огнището две шепи жълтици и ги изсипала в нозете на мъжа си.

— Аха! Тъй исках — на крака да ми дойде.

Дърварят скочил от постелята. Събрали с жена си имането в една бохча и го сложили в раклата — когато им потрябват пари да си вадят и харчат. Пък на съседите, които гледали всичко през прозореца, от завист им се спукала жлъчката и легнали болни.

Така сиромахът си намерил късмета и се свършила неговата несрета.

Ала към всекиго аллах не е тъй щедър.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.